

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 7179

гр. София, 24.08.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в закрито заседание на 24.08.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **7931** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на А. И. Р. от [населено място], подадена чрез адв.Л. М., срещу Заповед № 2126/12.07.2023г. издадена от О. Р., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, както и срещу Заповед №2125/12.07.2023г. издадена от О. Р., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца.

В жалбата е направено особено искане за спиране на изпълнението на оспорените две заповеди, обосновано с факта, че жалбоподателят работи в Индустриална зона Б., като разстоянието до работното си място, което е 12 км. в посока пътува всеки ден с личния си автомобил, по отношение на който е прекратена регистрацията за срок от 6 месеца с дена от обжалваните заповеди. Представя удостоверение от работодателя си.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна с материалите по делото и доводите на жалбоподателя за спиране на изпълнението на оспорените заповеди, намира искането за допустимо. Подадено е в срок, от активно легитимирано лице, с правен интерес и е съединено с оспорване на издадената заповед за прилагане на ПАМ, т. е. във висящ процес по обжалване на заповедта.

Разгледано по същество, искането е неоснователно по следните съображения:

Съгласно разпоредбата на чл. 172, ал. 6 от ЗДвП обжалването на заповедите за прилагане на принудителни административни мерки (ПАМ) не спира изпълнението им. Налице е законова презумпция за съществуването на една, повече или на всички

предпоставки по чл. 60 от АПК още при постановяване на заповедта за прилагане на ПАМ. Същевременно презумпцията по чл. 172, ал. 6 от ЗДвП е оборима. Тъй като специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на посочените в чл. 172, ал. 1 от ЗДвП заповеди, по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП, се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Искането за спиране по чл. 166, ал. 2 от АПК на актове по чл. 172, ал. 1 от ЗДвП зависи от преценката дали незабавното изпълнение на ПАМ може да причини значителна или трудно поправима вреда на адресата, която да бъде противопоставена на предполагаемите предпоставки по чл. 60, ал. 1 от АПК.

В конкретния случай двете принудителни административни мерка са наложени въз основа на АУАН серия ГА № 996554/12.07.2023 г., с който е установено, че са налице извършени нарушения на чл.5 ал.1 т.1 пр.1 от ЗДвП– водачът управлява МПС, като при извършена проверка с Д. тест същият отчел положителен резултат "Бензодиазепини", т.е. управлява слеуд употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че акта ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Съдът намира, че интересите на жалбоподателя да пътува с автомобил до работното си място, управлявайки го лично, при данните в делото, че е управлявал автомобил след употреба на наркотични вещества, са непротипоставими на защитения от законодателя обществен интерес - да се осигури животът или здравето на гражданите, което означава, да се защитят особено важни държавни и обществени интереси. Във възможностите на жалбоподателя е, да организира пътуването си до работното си място като използва нает автомобил с правоспособен водач или обществен транспорт.. Конкретната ПАМ – временно отнемане на СУМПС е наложена във връзка с констатирано управление на МПС от водач, след употреба на наркотични вещества.. В случай на отмяна на оспорения административен акт, жалбоподателят разполага с възможност да защити правата си, като претендира обезщетение по предвидения законов ред.

По изложените съображения съдът намира искането за неоснователно и като такова то следва да бъде отхвърлено.

Водим от горното и на основание чл.166, ал.3 от АПК, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. И. Р. от [населено място], за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 2126/12.07.2023г. издадена от О. Р., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна

административна мярка по чл.171, т.1, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – временно отнемане на свидетелството за управление на МПС, но за не повече от 18 месеца, както и на Заповед №2125/12.07.2023г. издадена от О. Р., мл.автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ в СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл.171, т.2А, б.б от Закона за движение по пътищата, а именно – прекратяване на регистрацията на МПС за срок от 6 месеца..

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от получаването му.

Съдия: